

Regele, Virusul, și Coroana pierdută

(Rumeno)

A fost odată un Rege fără coroană.

Regele era trist pentru că fără coroană nimeni nu-l recunoaștea și nu-l respecta.

Coroana regelui fusese furată cu ceva timp în urmă de un tip caraghios, mic și ciudat, care își zicea Virus, dar pe care, de când furase coroana regelui, toată lumea îl numea Corona Virus. Și el mergea mereu cu coroana alb-roșie pe cap și juca, sărea, se plimba de colo-colo, în prăvălii și magazine, chiar și în case, atingând tot și pe toți.

La fiecare atingere lăsa un semn cu degetele, o mică urmă roșie, ca un praf fin de tot, ce rămânea lipit de lucruri, de case, de persoane, care, după ce erau atinse, se înroșeau încet-încet și se îmbolnăveau. Dar el era încântat de ceea ce făcea, ba mai mult, cu cât atingea mai mult, cu atât se distra să vadă întregul sat devenit roșu în doar câteva zile.

Regele, în schimb, nu se amuza chiar de loc.

În fiecare zi, secretarii și consilierii săi îi povesteau cum micul monstru, hoț de coroane, schimba Regatul nu numai prin culoare, ci și prin starea de spirit: toți erau din ce în ce mai triști și bolnavi și, cum el avea Coroana pe cap, îl urau din ce în ce mai mult pe rege de parcă el i-ar fi dat-o, fără să îi pese de supuși.

Atunci, într-o zi, Regele din ce în ce mai supărat și îngrijorat de ceea ce se întâmpla, a decis că a venit momentul să își ia Coroana înapoi și să-l oprească pe micul tâlhar care strica viața Satului.

Începu să gândească și iar să gândească și îi chemă pe secretarii și consilierii săi să audă ce idei au și ei, pentru ca apoi să ia o decizie. Regele și credincioșii săi au discutat toată ziua despre ce s-ar putea face pentru a-l bloca pe Virus și a recăpăta Coroana, dar nimic din ce s-a discutat nu l-a convins pe Rege, așa că a plecat la culcare în acea seară foarte dezamăgit și îngrijorat.

Dar noaptea, dormind, dormind și visând, visând, i-a venit o idee care l-a convins: el însuși se va deghiza într-un muncitor, ca cei care astupă gropile pe stradă, va duce cu el o găleată plină cu o smoală neagră, lipicioasă, foarte puternică, care odată turnată pe jos, avea să blocheze instantaneu orice persoană care s-ar fi întâmplat să calce în locul respectiv. Așa că s-a gândit că astfel deghizat și echipat, va merge prin sat a doua zi să-l caute pe Virus, să se apropie de el, să-l oprească ca să-i ceară informații, și turnând acel lipici pe stradă, în fața lui, să îl blocheze imediat și să îi ia înapoi coroana de pe cap, în timp ce acesta s-ar fi luptat disperat cu imobilitatea sa neașteptată.

Mulțumit de idee, dis-de-dimineată chemă secretarul personal și îi ceru să-i aducă imediat o salopetă de muncă, bocanci, o pălărie de lucru, mănuși, găleata și smoala necesară pentru astuparea gropilor. Odată ce hainele și găleata au ajuns, Regele s-a schimbat complet și, fericit dar și foarte nervos și hotărât, a părăsit Castelul și, fără ca cineva să-l recunoască, a mers spre centrul satului în căutarea blestematului Virus.

Doar ce l-a observat de la distanță pe una dintre străzile laterale, s-a pregătit de îndată, s-a apropiat pentru a se face auzit și l-a întrebat: *"Domnule Virus, puteți să vă apropiați puțin, pentru că aș vrea să vă rog ceva?"*

Virus, gândindu-se că are o nouă ocazie să atingă un alt sătean, s-a îndreptat fericit către cel care părea un muncitor obișnuit, care între timp turnase lângă el o mulțime de smoală și, imediat ce s-a apropiat, a simțit că picioarele i s-au lipit de pământ, chiar blocate. Și în timp ce începea să urle, să agite brațele și să încerce să-și dezlipească încălțările, Regele Muncitor i-a luat pe neașteptate coroana de pe cap și a fugit.

Virus a rămas acolo, cu capul descoperit, urlând din ce în ce mai tare și dezlănțuit, în timp ce mulți locuitori de pe stradă se îngrămădeau să vadă ce se întâmpla. Găsindu-l pe Virus fără coroană și lipit de pământ, au început să strige de bucurie, iar cineva a plecat, în sfârșit, să ia o frânghie pentru a-l putea lega bine și apoi, descălțându-l, l-au dus la închisoare pentru a opri în sfârșit blestemata lui influență negativă asupra întregului sat care se îmbolnăvise și devenise roșu.

Regele s-a întors la Castel, s-a schimbat din nou și s-a îmbrăcat împărătește, și-a pus coroana înapoi pe cap și a organizat o paradă pentru a arăta tuturor că Regele s-a întors, la fel de bun ca înainte, că satul se va întoarce să trăiască în pace și, odată tratați toți bolnavii, viața, fără blestematul de Virus care era acum în închisoare, va deveni mai frumoasă și mai dreaptă pentru toți.

(Mioara Moraru)